

Keller-Alánt Ákos kapta a Tarnói Gizella- emlékdíjat

Várhegyi Éva laudációja

HÍREK -

Nem először kapja a Magyar Narancs munkatársa a Tarnói Gizella emlékére alapított díjat, és remélhetően nem is utoljára. Most egy, a fiatal kora ellenére tekintélyes „életművet” felmutató sajtómunkásnak, Keller-Alánt Ákosnak ítélte a zsüri a gazdasági újságírásban kiemelkedőt alkotók elismerését kifejező díjat.

Keller-Alánt Ákos alig hat éve gyakorolja az újságírói szakmát, de már többszáz cikkét olvashattuk. 1984-ben született Budapesten. 2010-ben végzett a Budapesti Corvinus Egyetem nemzetközi gazdaság szakán. Eleinte különböző multiknál dolgozott, de – saját bevallása szerint – ez kevésbé kötötte le, ezért kereste az új lehetőségeket. 2013 őszén Kerényi György felvette az akkor induló VS.hu gazdaság rovatába, gyakorlatilag ekkor kezdett először írással, újságírással foglalkozni. Itt a magyar és a nemzetközi gazdaságról írt cikkeket, elemzéseket. A paksi atomerőmű hitelszerződésének nyilvánosságra hozataláról szóló cikke nagyobb visszhangot keltett. Miután 2015 februárjában egy sajtótájékoztatón nem azt és nem úgy kérdezett Rogán Antaltól, ahogyan „kellott volna”, kirúgták az addigra már az új főszerkesztő vezetésével átalakult portáltól.

2015 augusztusától dolgozik főállásban a Magyar Narancsnál, ahol a gazdaság mellett politikával és tényfeltárással is elkezdett foglalkozni. A műfaji adottságoknak (hetilap kontra online) és a nagyobb szakmai támogatást adó szerkesztőségi háttérnek is köszönhetően a Narancsnál nyílt lehetősége komolyabb cikkek, cikksorozatok megírására.

2017-ben Bossányi Katalin-díjat nyert, 2018-ban pedig a Central European Initiative és a South East Europe Media Organisation kiváló oknyomozó újságíróknak járó különdíját vehette át Tiranában.

Keller-Alánt Ákos számos területen végzett alapos munkát: tényfeltáró cikkeiben és elemzéseiben megtaláljuk a hazai közélet gazdaságilag is releváns ügyeit és folyamatait. Igyekeztem összegyűjteni a legfontosabb témákat: Foglalkozott a 2015-ben kibukott brókercsődökkel (Buda Cash, Quaestor), az olimpia várható (vagy inkább fenyegető) gazdasági hatásaival és a Budai Vár szisztematikus elfoglalásával. Éveken át nyomon követte a hazai médiarendszer átalakulásának fontos állomásait a Napi Gazdaság megszállásától a Népszabadság felszámolásáig. Az Energiaklubbal közösen titokfelüyleti eljárást kezdeményezett az Adatvédelmi Hivatalnál, amivel elérték, hogy az ombudsman megkezdje annak vizsgálatát, jogosan titkosította-e a kormány 30 évre az új paksi erőmű felépítésére vonatkozó adatokat. Több ízben (először a beszédes *Farkasétvágy*) címmel írt a 2010 utáni, főként a pénzügyi és az energetikai szektorokra kiterjedő államosításokról, és persze az MNB elnökének mohóságával, a jegybanki alapítványokkal és a Matolcsy-család gazdasági ügyeivel is foglalkozott. De Mészáros Lőrinc cégeinek mind kiterjedtebb tőzsdei jelenlétének mozgatórugói sem maradtak ki vizsgálandó köréből.

Cikkeinek nagyobbik hányada tényfeltáró jellegű, néhány fontos írásában azonban gazdaságelemzői képességeiről is tanúbizonyságot tett. Például a *Magyarország még a visegrádi országoktól is le van maradva* című, 2016-os cikkében, amelyben Orbánnak a haldokló Nyugatról képzett „lidérces látomásait” vetette össze a valósággal.

Ákos számos interjút is készített hazai gazdasági szakértőkkel (többek között Bojár Gáborral, Jaksity Györggyel, Palócz Évával, Tóth István Jánossal), valamint nemzetközileg is elismert tudósokkal, amelyek során szintén kamatoztatta közgazdasági felkészültségét. Különösen érdekes a globalizáció hátulütőiről Dani Rodrikkal, a Harvard professzorával „Igazságosabb globalizációra van szükség” címmel tavaly megjelent interjúja. A hazai közélet fontos gazdasági szereplőiről – a Magyar Narancsban különösen nagy körültekintéssel – megrajzolt portrék készítésében is részt vesz. Ákos nevéhez (is) köthető a Spéder Zoltánról 2016-ban készített nagyívű portré, valamint a Csányi Sándorról *Kavics a cipőben* címmel, *Csányi Sándor háborúja és békéje a NER-rel* alcímmel 2018-ban közreadott, sok más szereplővel is tarkított tabló.

Ákos – és az újságírói közegét jelentő Magyar Narancs – jó szemmel szűrja ki a közélet aktuálisan legfontosabb témáit. Gazdasági tárgyú írásai nem csupán felkészültségét és alaposságát tükrözik, de strapabíró képességéről és íráskészségéről is tanúskodnak. Az újságírói elhivatottság sem hiányzik belőle, amint ezt a VS.hu-nál (Rogán kapcsán) keletkezett afférja is mutatta.

Mindezek alapján a zsűri egyöntetűen úgy ítélte meg, hogy Ákos méltó a Tarnói Gizella (Gabi) emlékét őrző díjra.